

- „ Силно тупѣтъ, чакъ безъ мѣръ!
„ Очи ми тъмнѣѣтъ...
— „ Подѣгни си, а бре, булинъ,
„ Да-но ти отлѣкни —
„ Глѣдай — духа студентъ вѣтаръ:
„ Кожуха си мѣтни.
Ненчо огъ тѣхъ ся свѣнява,
Какъ предъ тѣхъ да лѣгни?
Дешка съ силъ го накарва,
Безъ грижа да лѣгни.
„ Устани ся не ся плаши
Булка-та продума;
„ Ный сми, тука, синца наши.
И Дешка продума:
— „ Е' прощавай — да си идимъ —
„ За пладня да готвимъ:
„ На пладнинъ, 'ко не додимъ,
„ Ный татя ще пратимъ.

XXXII.

- Тѣ тръгнахъ да си идѣтъ
Двѣ-тѣ невесели;
Изъ пѣть вѣрвѣтъ и говорѣтъ:
Всѣка Ненча жали...
— „ Казахъ буле тѣз' сутрѣнъ,
„ Чи сѣня предказва...
„ Богъ знай и азъ що ще патя:
„ И мен' зло ми става...
„ Отъ заранъ ми е тѣжно,
„ Нъ-ли ти казувамъ?
„ Цѣло тѣло ми е болно:
„ И азъ ся страхувамъ...
„ Пусто куче що мя дави —
„ Ни е то на празно...
„ Ето сѣня ся испълни...
„ Ахъ, какво ми й грозно!...
„ Кой знай, еще, що ще доди
„ И що ще да патя,